

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci

žalobce: **P. F.**, bytem,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2017, č.j. 591 018 0177/47091-VD, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2017, č.j. 591 018 0177/47091-VD **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 220 Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2017, č.j. 591 018 0177/47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2017, č.j. 591 018 0177 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 38

odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu z důvodu nesplnění podmínek.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Zlín ze dne 3.8.2017 ze dne 3.8.2017, podle kterého není účastník invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla jenom o 20%. Novým posudkem o invaliditě lékařky žalované ze dne 24.10.2017 bylo zjištěno, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 ZDP, ale nejedná se u něj o invaliditu dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť míra poklesu pracovní schopnosti činí 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 b (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének, a to s lehkým funkčním postižením, kdy jde o postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalová dysbalance, poruchy statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervů, kdy jsou některé denní aktivity vykonávány s obtížemi), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen vyhl. č. 359/2009 Sb.), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. S přihlédnutím k dalším zdravotním postižením lze míru poklesu pracovní schopnosti stanovit až na samé horní hranici procentního rozmezí, tj. 20%. S ohledem na vliv dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace (žalobce byl posuzován jako nekvalifikovaný dělník, který je absolventem zvláštní školy a nepracuje) se pak podle § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb, zvyšuje základní hodnota 20% ještě o dalších možných 10% a celkově pak činí 30%.

II. Žaloba

2. Žalobce namítal, že hodnocení zdravotního stavu je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména Ambulance léčení bolesti – MUDr. H. ze dne 26.9.2017 a ze dne 19.10.2017, Rehabilitační vyšetření – MUDr. B. ze dne 12.9.2017 a ze dne 20.10.2017, Neurologické vyšetření – MUDr. V. ze dne 11.10.2017.

3. Žalobce dále namítal, že při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. Jeho zdravotní stav je čím dál horší a rozhodně se nelepší. Především odkázal na lékařskou zprávu MUDr. K. ze dne 7.12. 2017, dle které je hybný handicap značný, existují degenerativní změny páteře, primární absolutní stenóza páť. kanálu Lsp v rozsahu L2-5, relativní primární stenóza v úrovni těla L1, sekundární steniotiazce páť. kanálu při diskopatiích L2/3, L4/5, susp. intraforaminální imprese nerv. kořenů L2 I. Dx, L3 bilat. L4. Tento stav páteře se žalobci již nikdy nezlepší. Léky proti bolesti toliko zmírní bolestivé stavy, a to jen na krátkou dobu. Žalobce však má poměrně silné závratě a silné bolesti páteře, kyčlí i dolních končetin. Pohybuje se jenom o francouzských holích (2 FH) nebo příručního vozíku. Jeho zdravotní stav se bude i nadále zhoršovat a měl by být hodnocen na omezení nejméně 70%.

4. Žalobce rovněž namítal, že při rozhodování nebylo vyčkáno další zdravotní dokumentace při zhoršujícím se zdravotním stavu. Doložil lékařské zprávy po datu 24.10.2017. Jednalo se o Interní vyšetření- MUDr. B. ze dne 24.10.2017, CT mozku z Krajské nemocnice T. Bati, oddělení zobrazovacích metod ze dne 24.10.2017, Psychiatrické vyšetření – MUDr. Z. ze dne 14.11.2017 a ze dne 5.12. 2017, Ambulance neurologie – MUDr. K. ze dne 20.11.2017, Neurologická ambulance – MUDr. V. ze dne 21.11.2017 a ze dne 18.12.2017, AF Medi s.r.o. – MUDr. F. ze dne 4.12.2017, Magnetická rezonance – MUDr. K., nemocnice T. Bati, ze dne 7.12.2017,

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že žalobce namítá nesprávnost posouzení svého zdravotního stavu a tudíž žalovaná navrhuje jeho přezkoumání PK MPSV, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

IV. Jednání před soudem

6. Žalobce při jednání především uvedl, že celá život pracoval a invalidní důchod by nežádal, pokud by mu jeho zdravotní stav umožňoval pokračovat v práci. Bere silné léky proti bolesti a léčí se i na psychiatrii. V současné době ani nemá žádný příjem.

7. Zástupkyně žalované navrhla, aby bylo rozhodnuto v souladu s předloženým posudkem PK MPSV s tím, že žádné další návrhy na doplnění dokazování nevznesla.

8. Soud provedl při jednání dokazování posudkem PK MPSV ze dne 6. 12. 2018. Žalobce pak žádné relevantní návrhy na doplnění dokazování nevznesl.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

10. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 ZDP, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového

řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

12. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

13. Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 6. 12. 2018. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byla lékařka z oboru neurologie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce byl jednání přítomen. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč považuje rozhodující zdravotní postižení žalobce za kvalifikovatelné pod jinou položku přílohy k vyhl. o posuzování invalidity než lékař žalované v námitkovém řízení a posudek OSSZ v ve Zlíně.

14. V **posudkovém hodnocení** PK MPSV je mj. uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl u žalobce prokázán vertebrogenní algický syndrom víceetážový s maximem v oblasti bederní páteře, s poruchou chůze, bez nálezu těžké parézy na končetinách, po datu vydání napadeného rozhodnutí s průkazem spinální stenózy, nicméně nadále bez průkazu jasné etiologie potíží a bez průkazu těžké parézy. Bylo doporučeno další vyšetřování. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak byla zjištěna lehká porucha troficity dolních končetin s odpovídající poruchou chůze, bez průkazu jednoznačného závažného motorického deficitu na dolních končetinách, bez průkazu polyneuropatie na dolních končetinách, bez průkazu neuroinfekce, bez závažné cévní nebo ortopedické patologie. Bylo přítomno omezení hybnosti hrudní a bederní páteře, nebyly přítomny poruchy mikční. Po stránce interní byl stav bez průkazu funkčně významného postižení některého z orgánů, po stránce psychiatrické bez závažného narušení psychických funkcí, při léčbě bylo dosaženo uspokojivého stavu. Žalobcův zdravotní stav pak nenaplní kritéria těžkého funkčního postižení s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi a závažnými poruchami funkce svěřačů. S ohledem na přítomnost poruchy chůze a snížené troficity dolních končetin při bolestech zad, etiologicky však t.č. nelze jednoznačně prokázat, zda je v souvislosti s postižením páteře nebo postižením jiným. Porucha chůze je však jednoznačně prokazatelná. Žalobcův zdravotní stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení, kdy je prokázáno závažné postižení bederního úseku páteře, nález těžké stenózy páteřního kanálu. EMG sice nepotvrdilo postižení nervů avšak z neurologického vyšetření od 11.11.2017 plyne, že je přítomna slabost dolních končetin s jejich sníženou trofickou poruchou chůze, čímž je závažně snížena i celková výkonnost žalobce a současně i jeho možnost uplatnění v nekvalifikovaných profesích. **Dle posudkového závěru** šlo u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom se středně těžkým funkčním postižením. Pokles pracovní schopnosti žalobce je hodnocen odlišně od lékaře OSSZ i posudku žalované. Pokles pracovní schopnosti je hodnocen dle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (rozpětí 30-40%) ve výši 40%. Horní hranice procentního hodnocení je zvolena s ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí činí celkem 40%. Se zjištěným zdravotním stavem pak byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné schopnosti.

15. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotilo zdravotní postižení žalobce a jeho možnost vykonávat práce lehčího charakteru. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV za řádně zjištěný a úplný. Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním se zjistilo, že žalobce skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo třeba považovat za invalidního v prvním stupni, neboť jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, přičemž však nedosahovala více, než 49%. Nejednalo se však o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) ZDP. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno zamítnutí žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

16. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o jeho námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce.

17. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná nebyla ve věci úspěšná, a tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce měl sice ve věci úspěch a svůj nárok ve formě jízdného doložil jízdenkou a proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení v tomto rozsahu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2019

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.